

Szükségünk van-e szellemiségre, vagy spiritualításra?  
Valójában mit jelent a szellemiség?

Az ember keresi a helyét a világban. Sokan keresik a szellemiséget, mint a megértés eszközét. Mindnyájan keresünk egy olyan módszert vagy megoldást, amivel boldogabb életet élhetnénk.

A szellemiség a tudatosságunk azon állapota, amely során befelé tekintünk önmagunkba. Nem kaphatunk addig szeretetet, békét, boldogságot másoktól, amíg ezek a minőségek nincsenek meg bennünk. Elsősorban önmagunkat kell megismernünk. Ezek alapján a szellemiség nem más, mint önmagunk megismerése.

Először meg kell vizsgálnunk mélyen az énünket és megértenünk, hogy egyáltalán elkezdhessük megteremteni a jobb életünket, szellemi létünket. Fontos egy olyan élet kialakítása melyben helyesen gondolkodunk és gondoskodni tudunk önmagunkról. Meg kell vizsgálnunk, és fel kell ismernünk magunkban a pozitív és negatív tulajdonságokat.

Szellemi személynek lenni azt jelenti, hogy felébresztjük magunkban és másokban, valamint emberi tevékenységeinkben is kifejezzük az Isteni mivoltukat, vagyis mindent, ami jó és pozitív.

A spiritualitás egy új lelkiesség, a tudat átalakulása. Ez nagyrészt a mai létező, intézményesített vallások keretein kívül található meg.

„Részben a kialakult vallásokon kívül megjelent spirituális tanítások hatására, de az ősi keleti bölcsélet tanainak a beáramlása miatt is, a hagyományos vallást követők közül egyre többen képesek túllépni a formával, a dogmával és a merev hitrendszerrel való azonosuláson. Felfedezik a saját spirituális tradíciójukban rejlő eredeti mélységet, ahogy felfedezik a mélységet önmagukban. Felismerik, hogy „spiritualitásod” mértéke független attól, hogy mit hiszel, ám maximálisan összefügg a tudati állapotoddal. Ez pedig meghatározza, hogy mit teszel a világban, és miként lépsz kapcsolatba más emberekkel.”

Sokan már tisztában vannak a vallás és a szellemiség közötti különbséggel. Ők már tudják, hogy önmagában a vallásba vetett hitünk nem tesz bennünket szellemivé, bármilyen legyen is azoknak a hiteknek a jellege, illetve mélysége. Sőt minél nagyobb mértékben teszed magadévá vallásod, annál jobban távolodsz el a benned rejlő szellemiségtől. Sajnos megállapítható, hogy nagyon sok ember leragad ezen a szinten.

„Még az elme uralta vallásokban is mindig akadtak a lelkiességnek szigetei, bár az intézményesített hierarchiák fenyegetve érezték magukat tőlük, és gyakran igyekeztek őket elnyomni. A vallási struktúrákon kívüli spiritualitás széles skálájú megjelenése teljesen új fejlemény.”

Az enciklopédiából merítve:

„A spiritualizmus az Amerikai Egyesült Államokban indult vallási mozgalom, amelynek jelentősége az 1840-es és az 1920-as évek között volt a legnagyobb, különösen az angolszász országokban. Hitük alapja, hogy a szellem örök és az anyagba (testbe) zárt élet a szellem fejlődését segíti elő. A tanításaik a szellemvilágból származnak tiszta, ragyogó szellemektől médiumokon keresztül.”

Az enciklopédiában megfogalmazott spiritualizmus, nem egyenlő azzal a szellemiséggel, amely a tudatosságunk bizonyos állapotára utal. Ebben az esetben a spiritualizmus egyenlő lenne a spiritizmussal. A továbbiakban, az USA-ban kialakult szellemi irányzatot spiritizmusnak fogom nevezni, megkülönböztetve ettől az ember spiritualitását, mint a megértés eszközét.

(folyt. köv.)

Laura